

[Kristine Heltberg.]

de mennesker, der måtte besøge os både fra udlandet og fra indlandet.

Jeg vil gerne have lov til lige at gøre opmærksom på, at der måske i andre lande er en del inspiration at hente. Jeg tænker her ikke mindst på de langsigtede planer med hensyn til indretningen af Londons havn, af Themsens munding, hvor man har indset, at de egentlige havnefaciliteter og havneaktiviteter bør flyttes på en måde, der er mere hensigtsmæssig og mere funktionel, hvorefter man kan udnytte de derved frigjorte områder på måder, der kan være fremmende for skabelsen af et værdifuldt og tiltalende menneskeligt miljø.

Jeg håber, at ministeren også vil holde øje med de resultater, man opnår andre steder, og være opmærksom på, at der måske her kan læres et og andet til brug ved bevarelsen af havneområderne i København.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Lone Nielsen til indenrigsministeren:

„Vil ministeren tage initiativ til at ned sætte et udvalg til undersøgelse af mulighederne for oprettelse af en offentlig drevet informationsvirksomhed angående lægemidler?“ (Spn. nr. 17).

Skriftlig begrundelse:

For kort tid siden nedsatte indenrigsministeren et ekspertudvalg vedrørende lægemiddeldistributionen, der fik til opgave at undersøge fordele og ulemper ved en samfundsøvertagelse af engros- og detailledet inden for lægemiddeldistributionsvæsenet. Denne problematik hænger meget nøje sammen med lægemiddelinformationsproblematikken, hvorfor det var beklageligt, at ekspertudvalget ikke også skulle behandle dette emne.

Medicinalfabrikkernes reklamevirksomhed er meget omfattende, vanskeligt overskuelig, fordyrende og ofte ikke baseret på eksakte kendsgerninger. Disse forhold medvirker til at vanskeliggøre lægens præparatvalg.

Lone Nielsen: Jeg vil gerne følge min skriftlige begrundelse op ved at sige, at den reklamevirksomhed med hensyn til lægemidler, der finder sted fra producent til læge, er meget omfattende, og denne virksomhed er alt andet end videnskabelig. Det er velkendt, at læger hver dag modtager bunker af farvestrålende brochurer, og det er lige så velkendt, at gaveartikler indgår som et led i markedsføringen af lægemidler. Denne uvidenskabelige reklamevirksomhed udsætter lægen for et pres, som forbrugeren ikke kan være tjent med. Det betyder også, at lægen ikke kan gennemskue markedet, når han eller hun i forbrugeren skal vælge det bedste og det billigste præparat.

En offentlig drevet informationsvirksomhed må være baseret på rent videnskabeligt grundlag som f. eks. oplysning om klinisk vareprøvnin g, sammenlignende priser, mulige bivirkninger og andet. Sammenhængende med ekspertudvalget, som jeg har nævnt i den skriftlige begrundelse, angående apotekervæsenet er, at det ville være naturligt, at en offentlig informationsvirksomhed med hensyn til lægemidler også skulle omfatte apotekspersonalet, således at fremtidens apotek bl. a. blev et center for forbrugeroplysning om lægemidler.

Indenrigsministeren (Egon Jensen): Det er efter apotekerloven almindeligvis forbudt direkte eller indirekte at reklamere for en vare som virksom eller forebyggende mod sygdomme eller sygdomssymptomer. Er der tale om lægemidler, er det ifølge loven forbudt at reklamere for disse med filmreklamer, ved skilte, plakater, lysreklamer i det fri, i befordringsmidler eller i offentlige lokaler eller ved reklamebrochurer o. lign. Endelig er reklamering i pressen for lægemidler kun tilladt, når reklamens form og indhold er godkendt af sundhedsstyrelsen.

Alle disse reklameforbud gælder dog ikke, når reklameringen udelukkende sker direkte over for læger, tandlæger, dyrlæger eller farmaceuter eller i de for disse personer bestemte fagblade. Det er da også en kendt